UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Decretum Gratiani

Gratianus <de Clusio>

Parisijs, 1542

Prima, an cleric[us] possit in duab[us] eccl[es]ijs inscribi? Sol. no[n].

urn:nbn:de:hbz:466:1-62466

Visual Library

ſcandalizantur. Uel dicitur ꝙ in his duobus ca. ſtatutū eſt propter illos qui votum peregrinationis aſſumunt cauſa vagandi, regulam diſciplinamq; fugientes: quod nec clerico nec monacho licet.

Unde hoſtienſis dat tales verſus.
Eccleſias plures nullus de iure tenebit.
Dependens, tenuis, rarus, vel gratia pape,
Utilitas vrgens, et commendatio iuſta,
Plures eccleſias permittunt iſta teneri.

A Rchipreſbyter. ¶ Caſus. Supra facta interpoſitiōe in quinq; cauſis de ſtatu monachoꝝ: reuertitur Gra. ad tractatū de ſtatu clericorū continuans ſuū tractatū ex fine vltimi capituli vigeſime cāe: vbi dictū eſt ꝙ abbas non debet habere plures eccl'ias, ſiue plura monaſteria: ſed q̄ idem eſt ſeruādum in clericis, ſcz ꝙ nō debēt habere plures eccleſias: ideo hanc xxi. cauſam ſubnectit: in qua oſtēdit ꝙ clerici nō debēt habere plures eccleſias niſi in caſibus receptis. Tractat etiā de ꝓcurationibus ſeculariū negocioꝝ: & de fulgidis veſtibus: et ne clerici ſua auctoritate ad alias eccleſias trāſeant. que vt melius pateant, thema proponit: de quo q̄nq; elicit queſtiones.

I N duab⁹ eccleſijs. ¶ Caſus. Hic ītitulatur prima queſtio vbi queritur an clericus poſſit intitulari in duabus eccleſijs? Et reſpondet ꝙ nō, niſi in ſex caſibus. Unus eſt cū

cet: ne ſup eos fratres ſcandalizentur. cauſa etiam illorum ſtatutum eſt hoc, qui regularem diſciplinam ſubterfugientes, peregrinationis ſue vota ſibi aſſumūt: quod nec monacho nec alicui clerico licet: ne hac occaſione ad ſecularē conuerſationem redeat.

¶ Cauſa.xxi.

A Rchipreſbyter cuiuſdaz eccleſie prepoſiturā alterius accepit: nec priorem vult relinquere: ſeculariū quoq; negocioꝝ ꝓcurator efficit̄: q̄ claris et fulgidis veſtib⁹ ſe exornans, ab epō ſuo corrigit̄: relicto officio ſuo ad ſecularē iudicem habet confugium.

P rimum queritur, an clericus in duabus eccleſijs poſſit conſcribi?

S ecundo, ſi vnam voluerit relinquere, an liceat ei ad aliā tranſire?

T ertio, an procurationes ſecularium negociorum clericis liceat ſuſcipere?

Q uarto, an claris & fulgidis veſtibus eis ornari expediat?

Q uinto, an ab epiſcopo correcti ſuum officiū relinquere, et ad ſecularem iudicem confugere valeant?

¶ Queſtio.i.

I N duabus [a] eccleſijs aliquē cōnumerari poſſe ſeptima ſynodus ꝓhibet, dicens.

¶ In duab⁹ eccleſijs clericus conſcribi nullo modo debet.

C Lericus ab inſtāti tpe nō cōnumeret̄ [b] in duabus eccleſijs. ¶ Negociationis em̄ hoc eſt et turpis lucri propriū cōmodū, et ab eccl'ie conſuetudine penitus alienū. ¶ Audiuimus em̄ ex ipſa dominica voce ꝙ nemo pōt duobus dñis [c] ſeruire, aut em̄ vnū odio habebit, et alterū diliget aut vnū ſuſtinebit, et alterum contemnet. vnuſquiſq; enim (ſm apoſtolicā vocem) in quo vocatus eſt, in hoc debet manere: et in vna locari eccleſia. Que em̄ propter turpe lucrū in eccleſiaſticis reb⁹ efficiuntur, aliena cōſiſtunt a deo. ad vite vero huius neceſſitatem [d] ſtudia ſūt diuerſa. Ex his er-

C Lericus ab inſtāti. ¶ Caſus. Significatum fuit in ſeptima ſynodo ꝙ vnus clericus in duabus eccleſijs intitulabatur: quare ſeptima ſynodus ſtatuit ꝙ in ciuitatibus decetero hoc non fiat: et ꝙ non ſit faciēdum, quatuor rationib⁹ probat: ſed i villis inopia clericorū hoc facere poteſt. Prima ratio eſt ibi: Negociatiōis. Secunda eſt ibi: Audiuimus. Tertia ibi: Unuſquiſq;. Quarta ibi: Que enim.

b ¶ Non connumeretur. id eſt nō intituletur: q̄ non debet connumerari inter clericos eiuſdem eccleſie, niſi ſit intitulatus: nec habet vocez in electione cuz alijs, licet percipiat fructus illius eccleſie: q̄ bene poteſt epiſcopus vel eccleſia cōcedere alicui beneficium alicuius eccleſie: nō tamen eſt ibi canonicus: vt.xvj.qō.j.poſſeſſiones. quandoq; etiam habet pben dam, et non eſt canonicus: vt extra de magiſt.capi.quia nonnulli. Et licet talem prebendam teneat corporaliter, tamen dicitur vacare de iure: vt extra de conceſ.preben.et eccle.non vacan.cum noſtris.et cap.literas.

c ¶ Dominis. Sibi cōtrarijs. al's bene poteſt: vt.ff.de ope.libe.duorum.

d ¶ Neceſſitatem. Quaſi dicat: quid faciet ergo clericus ſi habeat pauperem eccleſiam? Reſpondeo: querat victum artificio honeſto: vt.xci.diſtinct.clericus. Sed nonne ſi eccleſia pauper eſt, debet vniri alij: vt.x.qōne.iij.vnio? ſic, niſi iſte ſciens a principio recepit pauperem: vnde imputet ſibi, niſi quia forte poſtea eſt depauperata. Sed quero quam eccleſiam dicas pauperem: nunquid illam que valet decem marchas auri: vt.ij.qōne.vj.anteriorum? Dico illam pauperem que non poteſt aliquem honeſte et ſufficienter procurare: et preterea non poteſt hoſpites ſuperuenientes recipere; vt eſſe.

a ¶ In duabus. De iure communi nullus poteſt habere plures eccleſias [9] niſi in ſex caſibus: ſcilz quando eccleſie tenues ſunt: vt.x.q.iij.vnio. Et ſi vna pendet ex altera: vt extra de eta. & quali. eā te. Et ſi habet vnam intitulatam & aliam cōmendatam: vt.j.eo.qui plures.ex̄ de elec.dudū. Et ſi epiſcopus diſpenſat cum aliquo: vt.lxx.diſtin.ſanctorum. Et vbi paucitas eſt hominum, ſcilz extra ciuitatem: vt.j.ea.ca.j.in fine. Item ſi eccleſia adhe ret prebende: vt extra de prebendis, extirpande. Joan.

eccleſie pauperes ſunt: vt.x.qōe.iij.vnio. Secundus eſt propter diſpenſationem epiſcopi: vt.lxx.diſt.ſanctorum. Tertius eſt propter paucitatem clericorum: vt.j.eo.ca.j.in fi. Quartus eſt cum habet vnam intitulatā clericus et aliam commendatam.j.ea.qui plures. Quintus eſt ſi papa hoc concedit: vt.j.ea.relatio. Sextus eſt cum vna adheret alteri, vel dependet ex altera: vt in ſecundo Lateranenſi concilio: extirpande.

[9] Scilz ītitulatas ꝺ iure cōi. C q̄ milit. nō poſ. l.iiij.§.i poſtea. libr.xij. nec duos honores. ff.ad municipales.l.i a bertus. §. preſcriptio. ſm L. & de hoc no.ex̄ ꝺ pbē.ca. ꝓterea.

Mat. vj.c.

j.Cor. vij.d.

Prebēdaz pōt qs hr̄e: et tn̄ nō erit canonic⁹.

Eccl'iaz pauperē quaz dicem⁹

extra de prebend. de monachis. immo depoſito tantum relinquitur ꝙ ſufficiat ſibi et ſuis: vt.l.diſtinc. ſtudeat. ſed cum omnes hoſpites indiſtincte teneantur recipere, vt.xlij. diſtinc. quieſcamus. domus clericorum omnibus debet eſſe communis: vt.xvj.q.j.quoniã quicquid. ergo requiritur ꝙ ſit ditiſſima. nã diuitie bone ſũt, dũmodo fiat ex elemoſina .xxx. diſt. hoc ſcripſimus. Expedit enim epiſcopis habere diuites ſubiectos. nam imperium abũdat ſi habeat ſubditos locupletes. in auẽ. colla. ij. vt iudi. ſine quoquo ſuffragio. §.j. ⁊ potius eligendi ſunt diuites ꝙ̃ pauperes. in auten. de defen. ciuitatum. §. quibus. Econtra videt̃ ſufficere ꝙ tãtum neceſſaria habeat: et illa neceſſitas arctatur ad victum ⁊ veſtitum tãtum: vt.xij.queſtio.j.epiſcopus. Sed hoc obtinuit ſm̃ illa tẽpora.xlj. diſtinctio. epiſcopus vilẽ. hodie vero creuit decus eccleſie: creuitqꝫ deus eccleſias: vt de conſecra. diſtinctio.j. vaſa. Dico hec omnia conſideranda ſm̃ qualitatem perſone, ᵃ ⁊ ſitum eccleſie. aliquid enim ſufficit vni quod non ſufficit alij: vt.xlj. diſtin. non cogantur. ⁊ minus ſufficit manenti extra vias communes ꝙ̃ in vijs: et conſuetudo prouincie in hoc ſeruãda eſt: vt.ꝟ.diſtinc. iiij. erit. ⁊.xix. diſti. ſciendum.

go ꝗ voluerit acquirat corpori opportuna. ait enĩ apl's: Ad ea que mihi opus erant, ⁊ his qui mecũ ſunt, miniſtrauerũt manus iſte. ⁊ hoc quidẽ in hac vrbe ſeruandum: ceterũ in villisᵃ que foris ſunt, propter inopiã hominum indulgeatur.

Sed due eccleſie intelligũtur eccleſie duarũ ciuitatũ, in quibus nullus debet conſcribi.

Unde in Calcedoneñ. concilio ſtatutũ eſt. De eodem.

Clericũ in duarũ eccleſijs ciuitatum conſcribi non oportet. Sed ecõtra nõnunqꝫ ep̃s ciuitatis vnius efficitur archiep̃s alteriꝰ ciuitatis: nec tamẽ priorem eccleſiã deſerit, ſed prior eccleſia quaſi commendata relinquitur: ſecunda quaſi intitulata habetur.

Unde Leo.iiij. ſcribit.

¶ In vna eccleſia titulatus, alteram ſibi commẽdatam poteſt habere.

Qui plures eccleſias retinet: vnam quidem titulatam, aliam vero ſub commẽdationeᵇ retinere debet.

Sic et illud Agatheñ. concilij intelligendum eſt.

¶ Duobus monaſterijs vnus abbas preeſſe non poteſt.

Unum abbatẽ duobusᶜ monaſterijs p̄ſidere interdicimꝰ. Poteſt etiã vtriqꝫ tanqꝫ titulato preeſſe: ſed iure ſpeciali, non communi.

Unde Gregorius.

¶ [S]anctus epiſcopus duabꝰ preficitur eccleſiis.

Relatio cleri ſimul ⁊ populi Terraconẽſis gentis nos valde letificat ob hoc ꝙ de tua fraternitate bona teſtatur: ⁊ quia defuncto pontifice ſuo Petro, ſibi cardinalemᵈ poſtulant te conſtitui ſacerdotem, eorum deſideria neceſſario cõplenda eſſe preuidemus. Tota ergo mentis intentione ita lucrum animarum dño noſtro facere feſtinato: vt digna te merces ante conſpectum eiꝰ in die retributionis inueniat. quicquid vero de predicte rebus eccleſie, vel eius patrimonio ſeu cleri ordinatione promotioneve et omnibus generaliter ad eum pertinentibus ſolerter atqꝫ canoniceᵉ ordinare, facereqꝫ prouideris, liberã habebis (quippe vt ſacerdos proprius) modis omnibus facultatem.

¶ Ad eundem.

Illud quoqꝫ fraternitatem tuam ſcire neceſſe eſt, qm̃ ſic te predicte Terraconeñ. eccleſie cardinalem eſſe cõſtituimꝰ ſacerdotẽ: vt ⁊ Fundenſis eccl'ie pontifex eſſe non deſinasᶠ: nec curam gubernationemqꝫ eius pretereas: qꝛ ita fraternitati tue ſepedicte Terraconẽſis eccleſie curã iniungimus: vt Fundenſis eccleſie tibi iura poteſtatemve nullo modo ſubtrahamusᵍ.

a ¶ In villis. poteſt autem aliquis extra ciuitatem habere plures eccleſias: et hoc ideo, qꝛ extra ciuitatem ſunt pauci clerici: ⁊ ꝓpter paucitatẽ clericorum multa permittunt̃: vt.lv.diſt. priſcis. Item ea ratione, qꝛ qui ſunt extra ciuitatem, non ita cito inueniunt illos quibus ſua artificiola vendant: nec ita conuenienti foro habent oĩa ſicut illi ꝗ ſunt in ciuitate.

¶ Sed due. ¶ Caſꝰ. Magiſter ſoluit, ꝓut vult: tu autẽ intelligas ſicut dictum eſt in principio queſtionis. Que autem ſequuntur plana ſunt vſqꝫ ad. §. poteſt.

b ¶ Qui plures. ¶ Sub cõmendatione, ⁊ illius eccleſie non eſt prelatus, ſed potius procurator: vt lxj. diſt. obitum. ⁊ ca. catinenſis. ⁊ qui cõmendauit poteſt reuocare quando vult. Nam cõmendare nihil aliud eſt ꝙ̃ deponere: vt. ff. depoſiti. lucius. ff. de verbo. ſigni. commẽdare. Dic vt de elec. nemo deinceps. lib. vj.

c ¶ Unum abbatẽ duobus. ꝟ. ꝓxia cauſa. ⁊.q. vlt. ca. vlt. Jo.

¶ Poteſt. ¶ Caſꝰ. Ponit Gra. hic caſum in quo aliqs duabꝰ eccleſijs intitulari poteſt vel preſici. ad hoc inducit ſequens ca. Dicunt tamen ꝗdam ꝙ cap. loquit̃ de vna cõmẽdata ⁊ alia intitulata.

Relatio. ¶ Caſus. Clerus ⁊ populꝰ Terracoñ. eccl'ie defuncto Petro ep̃o ſuo poſtulauerunt a Grego. in ſuum põtificem ep̃m Fundẽſis eccleſie. Grego. vero annuens poſtulationi eorum, rogat eũ vt fideliter terraconenſem eccleſiam regat: quã ita ſibi committit, vt Fundẽſis eccleſie ep̃us eſſe non deſinat: ſꝫ vtriuſqꝫ epiſcopatus curã habeat ⁊ liberã in oĩbus facultatẽ.

d ¶ Cardinalẽ. i. ꝓpriũ epiſcopũ.

e ¶ Canonice. Nũquid talis forma erit in literis ꝓcuratorꝫ, vt ſic ſcribat. quicqd canonice vel legitime per eum fuerit ordinatum, ratũ habeo? Certe nõ: vt. ff. de procu. ſi procuratorem. ex̃ de cõfir. cũ dilecta. in fi. Nã ſi illegitime aliqd fecerit ꝓcurator, non reſcindit̃ ſnĩa: vt C. de ꝓcu. ſi ꝓcurator. ex̃ de offi. iudi. deleg. cũ olim. Jo. Certe talis procuratio non valet: ᵃ qꝛ ſemꝑ diceret dñs illum nõ eſſe legitimũ actũ: et vidi per dñm Hugo. talem procuratorem in concilio reprobari. B.

ᵃ Cum iſta glo. concor. Bal. et Sal. i. l. ſi ꝓcurator. C. de ꝓcu. qbꝰ adde gl. et Pau. de leaza. in clemẽ. j. de ꝓcu. et idem no. bar. in. l. que oĩa. §. plane. cum. l. ſeq. ff. eo. et in ſi'i no. Bal. in rub. C. de exerci. i. iij. colũ. ⁊ l. l. cũ mãdati. C. mãda. ⁊ expſſe ꝑ Spec. i ti. de ꝓcu. in. §. ratione autẽ. ✠. itẽ excipitur.

f ¶ Illud quoqꝫ. ¶ Deſinas. ꝟ. diſtinc. lxxxix. cap. j. cõtra Joan. Sed illud eſt ius commune: hoc ſpeciale. vij. q. j. petiſti. B.

g ¶ Subtrahamꝰ. Niſi illud apponeret̃ ſtatim ꝙ̃ cito

Cõmẽdare eſt deponere.

Diuitie bõe ſũt.

Diuitie faciliꝰ i ciuitate ꝙ̃ extra congregant̃.

ᵃ Qꝺ dic vt no. ex̃ ꝺ reſcri. cum adeo. in glo. ij.

confirmaſſet eum in ſcdo epiſcopatu, vacaret prim⁹.extra de electio.cum in cunctis.ſ.e.q.ij.ſi quis iam tranſlatus.ſecus tamen in alijs beneficijs eſt.nā ibi in recipiendo vnum non videtur renunciare alij.extra de teſta.officij. Nam etſi vxor recipit ſibi aliquod legatum a viro, non ideo renunciat doti.C.de rei vxo.ac.l.vnica.§.ſciendum.Jo.de fan.

ſolennis actus.ſic.C.de eman.l.iij. Sed ſi ad eccleſiam eiuſdem epiſcopatus trāſiret, ſufficeret nudus ⁊ tacit⁹ conſenſus, quia tacitus conſenſus diſſoluit matrimonium carnale: vt.xxxiij.q.v.qui vxorē.Et eſt ratio quare a priori erit abſolutus: quia nemo poteſt duobus dominis ſeruire: vt.ſ.e.q.j.ca.j.Sed ſi aliquis haberet prebendas in diuerſis epātib⁹, qb vtroqꝫ poſſet iudicari ⁊ ordinari. Et ſic vnus epiſcop⁹ poſſet ordinare clericum alteri⁹: quod eſſe nō debet: ⁊ ita ſequeretur impoſſibilitas iuris.

Nō enim. ¶ Caſus. Iſte.§.loquitur ſm opinionem illorū qui dicebant q̄ hoc cap.relatio, intelligitur de eo q̄ habet vnam eccleſiam intitulatā, et aliā commendatā. vel reſpicit ca.illō.ſ.e.qui plures.

Qui vero relicta. Hec q̄ſtio diuidit in quatuor partes. In pͥma probatur q̄ nemo ſine literis commendatitijs epiſcopi ſui poteſt tranſire ad aliā eccleſiā. et hoc ꝓbat per capi.ſeq. Scda ibi: Si q̄s iam. Tertia ibi: Sicut autem. Quarta ibi: Cōducititijs. Jo.de fan.

¶ Caſus. Hec eſt ſecunda queſtio, in qua queritur ſi clericus ſuam eccleſiam relinquere velit, an poſſit ad aliā tranſire ſine literis dimiſſorijs ſui epiſcopi? Et reſpōdetur q̄ non, niſi velit ad religionē tranſire: vt ſupra xix.q.ij.due.alioquin poterit reuocari: vt.ſ.e.q.placuit.

Non enim poteſt vtriqꝫ preſidere tanq̄ titulate: ſꝫ vni tanq̄ commendate, alteri vero tanq̄ titulate preeſſe valet.

¶ Queſtio.ij.

Qui vero[a] relicta ſua eccleſia ad aliam trāſire voluerit, nequaq̄ ſine dimiſſorijs literis ſui epiſcopi ſuſcipiatur.

Unde in.vij.ſynodo legitur.

¶ Sine dimiſſorijs lr̄is in aliena eccl̄ia clericus non ordinet.

Quoniā diuerſarū eccleſiarū clerici ſuas in quibus ordinati ſunt eccleſias relinquētes, ad alios concurrūt epōs: et ignorāte epō proprio in alienis conſtituuntur eccleſijs, vbi contingit eos ſine ſui examinatiōe permanere: precipim⁹ ammodo vt nullus clericoꝝ oīno in quocunqꝫ gradu ſit, licētiam habeat ſine dimiſſorijs[b] lr̄is ſui epī[c] in altera conſtitui eccleſia. Qui vero hoc ammodo non obſeruauerit: ad opprobrium[d] eius qui ordinauerit eū, deponatur, tam ipſe, q̄ q̄ eū ſine ratione ſuſceperit.

Item ex conci. Hiſpalenſi.

¶ Ad aliā eccleſiā trāſire clerico nō licet ſi ꝓprijs miniſterijs ſua fuerit deſtituta.

Placuit vt ſi quis clericus miniſterijs eccleſie proprie deſtitutis ad aliā trāſitū fecerit: cōpellente ad quem confugerit ſacerdote ad eccleſiam quā prius incoluerat reuertatur. Qui vero eum ſuſceperit, nec ſine vllo ſtatim niſu exceptionis[e] ad propriam eccleſiam remittendum elegerit: quādiu eum reſtituat[f], communione ſe priuatum cognoſcat. deſertorē autē clericū cingulo[g] honoris atqꝫ ordinis ſui exutum aliquo tempore monaſterio relegari cōuenit: ſicqꝫ poſtea in miniſterium eccleſiaſtici ordinis reuocari[h]. Nam non poterit in talibus ꝓpagationis[i] aboleri licentia[k], niſi fuerit in eis per correctionē diſciplineſubſecuta correctio.

Obijcitur autem illud Calcedo.concil.

¶ Nihil commune habeat cū eccleſia priori q̄ de vna ad aliā tranſlatus eſt.

c ¶ Sui epī. Sufficit habere literas ſolius epī vbi epō notus eſt: ſed in remotis epīs requirūtur quinqꝫ ſigilla: vt extra de cleri.peregri.ca.j.

d ¶ Ad opprobriū. Eadem pena ſtatuitur cum epō inſtituit aliquē inuit⁹ patronis.xvj.q.vij.decernim⁹.

Placuit. ¶ Caſus. Statutum fuit in concilio Hiſpalēſi, vt ſi aliquis cleric⁹ ad alienum epiſcopū ꝯfugerit, ſtatim epiſcopus ad quē confugit, ad priorem eccleſiam eum remittat, et donec ꝓprie eccleſie eū nō reſtituat, ſciat ſe communione priuatū: cleric⁹ vero ab executiōe ſui officij remotus per aliquod tempus in monaſterium relegetur, et poſtea ad eccleſiaſticum miniſteriū poterit reuocari.

a ¶ Qui vero. Hec queſtio terminatur.lxxj.diſ.c.j.ij.et iij. Sed quid ſi quis epiſcopus receperit clericū alienū? De hoc varie pene ſtatuunt. Quidam canones dicunt vtrūqꝫ eſſe excōmunicandū quouſqꝫ clericus reuertat: vt.lxxj.diſt.clericos. Sed dicit hic in cap.j.q̄ vterqꝫ ſit deponendus. In ſecundo cap.dicitur q̄ eſt remouēdus ad tempus ab officio. Unde cum diuerſe pene ſint ſtatute, iudex poteſt infligere quam magis viderit expedire. extra vt lit.non conteſt.quoniam.§.ſi vero.extra de offi.deleg.de cauſis. Jo.de fan.

Quoniā diuerſarū. ¶ Caſus. Relatū fuit in ſeptima ſynodo q̄ clerici quidam ſuis epiſcopis ignorantibus in alienis eccleſijs inſtituebantur: quare ſexta ſynodus ſtatuit vt hoc decetero non fiat ſine literis dimiſſorijs ſui epiſcopi. ſi vero contra factum fuerit, epiſcopus ⁊ clericus deponantur.

b ¶ Dimiſſorijs. Patet enim q̄ non ſufficit in tali tranſlatione tacitus conſenſus epiſcopi: vt.lxxj.diſtin.ca.j.ſed

Propagationis.i.ꝓmotionis ad maiores ordines, vel reſtitutionis ad eoſdem. Aboriri.i.naſci niſi fuerit ⁊c̄. aliter eſt in litera aboleri.i.deleri ⁊ diſtingui. Et ſecundum hoc dicit licentia.i.impunitas propagationis.i.peruagationis: vel huius male conſuetudinis que propagatur, niſi corrigatur.

e ¶ Exceptionis.i.excuſationis.

f ¶ Reſtituat. Et ſic poteſt peti reſtitutio clericoꝝ.

g ¶ Cingulo.in executione.nō eñ deponit, vt ſequit.

h ¶ Reuocari.ipſo iure, ſicut ille cui ad tempus interdictum eſt poſtulare.ff.de poſtu.imperatores.

i ¶ Propagationis. Propagatur enim vitiū per malū exemplum.xj.q.iij.precipue.

k ¶ Licentia.id eſt impunitas.

¶ Obijcitur. ¶ Caſus. Supra oſtēſum eſt q̄ ad aliam eccleſiam tranſiens reuocatur. Nunc vero probat Gra. contra: ⁊ ad hoc inducit ſequens ca.

Ubi ſ hoc ⁊.j.e.q.ij.ſi q̄s iam.ibi videas.

Beneficiat⁹ in dioceſib⁹ duorū epōrum ab vtroqꝫ iudicat.

Sub.vel repugnātia: vt no.lxx.diſ.ſctōrū.⁊ ca q̄ ꝑmiſſa ſunt fuerūt etiā vbaꝫ hu.q̄ ſ hoc plene not.ſ.e.q.j.in pn̄.

Epūs clericū alienū recipiēs eſt puniendus.